

затворници сѣщи живѣемъ. /Въздиша /
Битка следъ битка. Не се смири царь
Калоянъ.... Границитѣ на великия Симеонъ
иска да стига....

ЦАРИЦАТА

И ето сега съ латинитѣ иска
сили да мѣри. О какъ се боя!
Робини ще ни завлѣкатъ гордитѣ
барони въ Константинополъ!

/ Почуква се /

/ влиза деспотъ Борилъ /

БОРИЛЪ

Бече трета стража смѣнихъ на караула!
А прозорцитѣ на царицата все още
не угасватъ.

Дойдохъ тревогата ти да *успокоя*,
господарке! / прави знакъ на Зоя да се махне/
скришомъ

/ Тя излиза /

Азъ вѣрвамъ твърдо, че моя
царственъ чичо и този пътъ ще
прогони враговетѣ на земята ни!
Защо натъжвашъ сърдцето си?

Тѣй млада и тѣй хубава! / приближава /
Тѣй сама.... Така все въ
грижи и самота ли ще прекарашъ
днитѣ си?

ЦАРИЦАТА

Затова ли остана да надзиравашъ
охраната на престолнината, Бориле?
Затова ~~пишешъ~~ ли не отиде
въ жестоката бранъ? Върви си!
Дотегнаха ми твоитѣ слова....

БОРИЛЪ

Марио! / приближава / още по-
вече /

ЦАРИЦАТА

Махни се! / отблъсква го /

/ изведнѣжъ двамата се заслушватъ вкаменени въ неподвижна поза, нѣ-
каква смътна тревога расте въ мрака, чуватъ се далечни гласове, спо-
давенъ грохотъ отъ шумяща тѣлна. /

ЦАРИЦАТА

Какво се е случило?

ЗОЯ / се втурва /

Какво става?

ЦАРИЦАТА

Слушайте.... / пада на колѣне предъ ико-
ната. Борилъ изтичва навънъ /

Смили се, смили се надъ насъ
пресвета Владичице наша....

ЗОЯ / съ